

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ

ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἑμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ᾔτησάτ' σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὐρεθεῖν ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορῆγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρὺόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου.
Εἰ μνημονεύον σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὅ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἡγγίσε.
Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθη ὥσπερ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσπερ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη;
Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.
Εκύκλωσάν με ὥσπερ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀιχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'
Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ'
Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξῳ κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✠

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Γεωργίου Προγᾶκη Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
“Οτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

“Ο ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἦχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἄθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὕρισκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἄργον εἰρμολογικὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομον εἰρμολογικὸν](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:15-23:39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ¹⁶καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· ¹⁷εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ· ¹⁸γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ¹⁹ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. ²⁰καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ²¹λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. ²²καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ²³Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν

αὐτὸν ²⁴λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. ²⁷Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ²⁸ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ³⁰ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ³²ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ· καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ³³καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ³⁴Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ³⁵καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. ³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ⁴⁰ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. ⁴¹Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ⁴²λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ⁴³λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, ⁴⁴εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; ⁴⁵εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; ⁴⁶καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. ¹Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ³πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. ⁴δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. ⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, ⁶φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δαίπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί ῥαββί. ⁸ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. ¹¹ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἐστὶν ὑμῶν διάκονος. ¹²ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ¹³Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. ¹⁴Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. ¹⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. ¹⁶Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. ¹⁷Μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; ¹⁸καὶ· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. ¹⁹Μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ²⁰ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. ²¹καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνυεᖧ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεᖧ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. ²³Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφίεναι. ²⁴ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! ²⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἕζωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. ²⁶Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθάρον. ²⁷Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἕζωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ²⁸οὕτω καὶ ὑμεῖς ἕζωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. ²⁹Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ³¹ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας. ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ³³ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ³⁵ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ³⁶ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ³⁷Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτεννουςα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ³⁸ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συναπτὴ

Ἦτι καὶ ἔτι... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... **Σ**οί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν

σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαιρῶς μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἔσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ’ ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ’ ὡς εὖσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσας· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ ια’ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς, Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.
Χάλκεον ἐνδεκάτῃ βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα, εἰς βοῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.
Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἡγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.
Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτῃ, τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.
Τρίτῃ μεγίστῃ Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἀλλ’ ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποιίμνῃ καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Διψῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρεῖς τε

Ψδὴ κ’

ἥχος β’

«**Τῷ** δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ραθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλόμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ικανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδκ -θ'

ᾠχος β'

«**Ἦ** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.» (6')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἥ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσία Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ετι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἤχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω
συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος
ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν
με ὡς φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✠

ἤχος β΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ τῇ ψυχῇ ραθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ
ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὁμοιωθὴν μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ
σπλάγχνα τῶν οἰκτιριμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν
ὑπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν,
ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✠

ἤχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ,
κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθης, εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ Κυρίου σου.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρῶν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἱρῶν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ῥοτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ῥοτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ἀμήν.**

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὑμνον

ᾠχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιείτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμύητῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθώμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Ἐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίᾳσιν πνευματικῇ τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μετέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν ἦχος β΄
Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.
Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἑξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.
εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου
Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιϛ΄)
καὶ πάλιν
Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerasimos.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Ϟ̣ —²

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

α̣ μ̣η̣ η̣ η̣ η̣ν̣ ϝ̣

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε
ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης
γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α α λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.196#

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι ι

ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου ιου ου ου σα

Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

 I δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

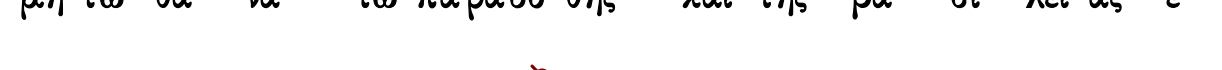

 νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

 ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

 α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

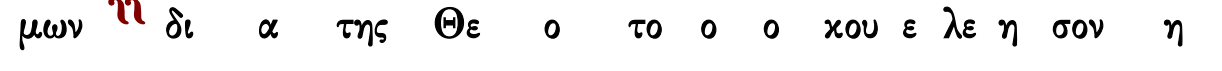

 ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

 μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

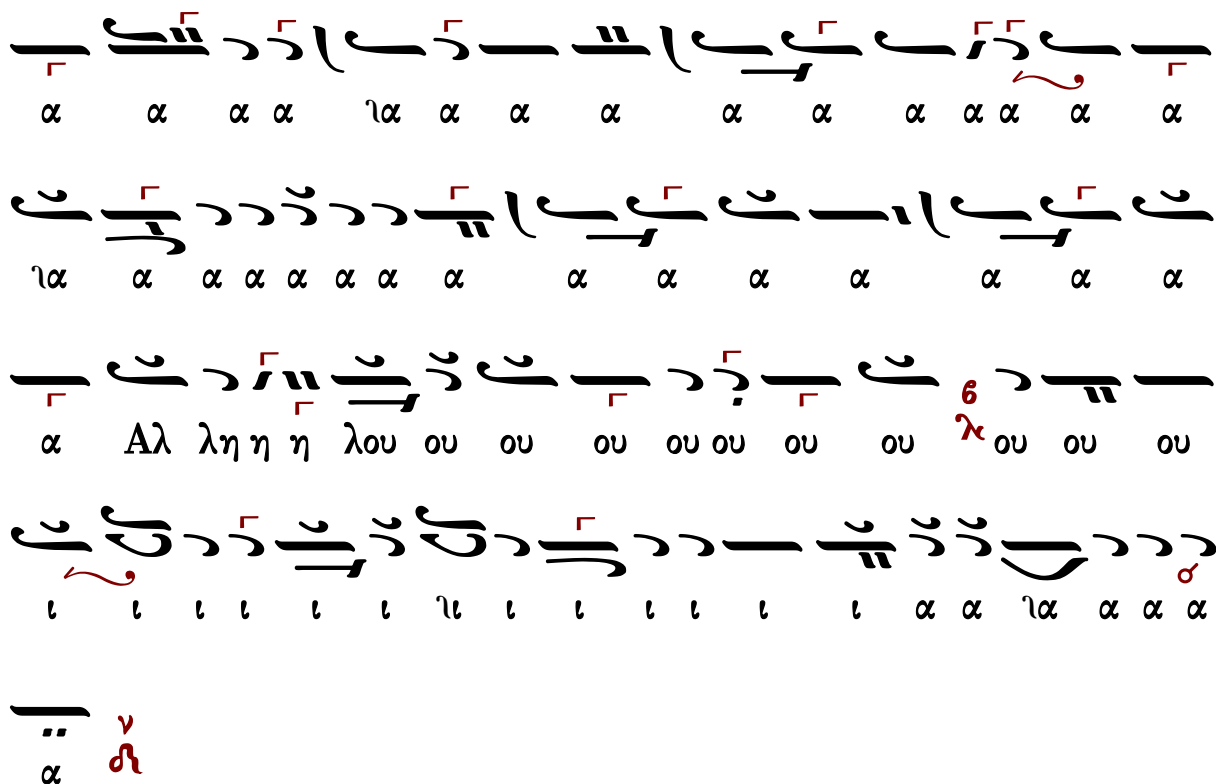

 ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

 σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

 μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

 μα α α α α α α ας

α α α α λ η η η η η η η
 η η η η η η η η η η λου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρ ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α ια α α α α α Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου
 ου ρ ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

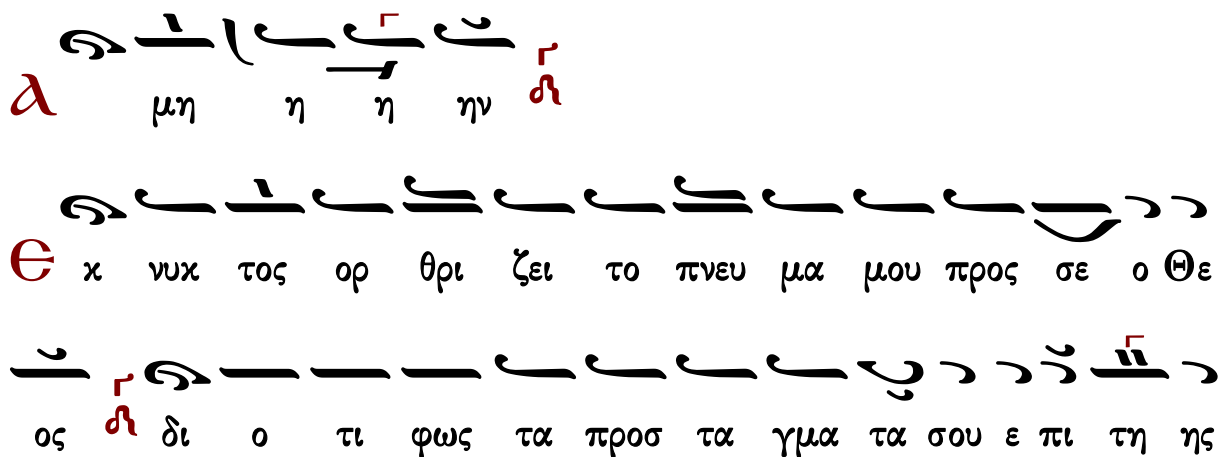
[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

γης

Ἀλληλούια [ἄργον, μέλος ἀρχαῖον](#)

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υμ φι ι

ο ο ος ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ερ χε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου ιου γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ιν ον ευ ρη η η

η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α Βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κραα α α α α ζου ου ου ου

κρα α ζου σα Α α α α α α α α γι ο ο

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τηης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ς ι ι ι ι

ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ς

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

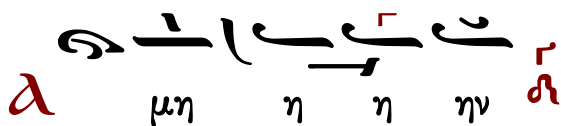
Λουκᾶς Λουκᾶ

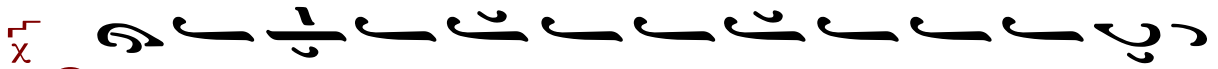
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στίχοι

Ἦχος λ δὲ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

Εκ νυ κτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο

Θεος δι ο τι φως τα προσ τα γματα σου ε

πι της γης

Δι και ο συνην μαθετε οι εν οι κουντες

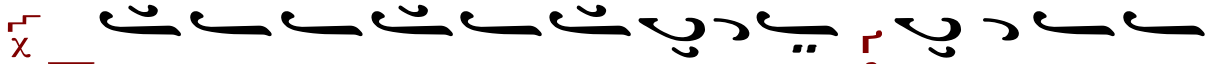
επι της γης

Ζηλος ληψεται λαον απαι δευτον και

νυν πυρτους υπεναντι ιους εδεται

Προσθες αυτοις κακα Κυρι ε προσθες αυτοις

κακατοις ενδοξοις της γης

Ἀλληλούια

[Μέλος ἀρχαῖον](#)

[Συντετμημένον](#)

[Σύντομον](#)

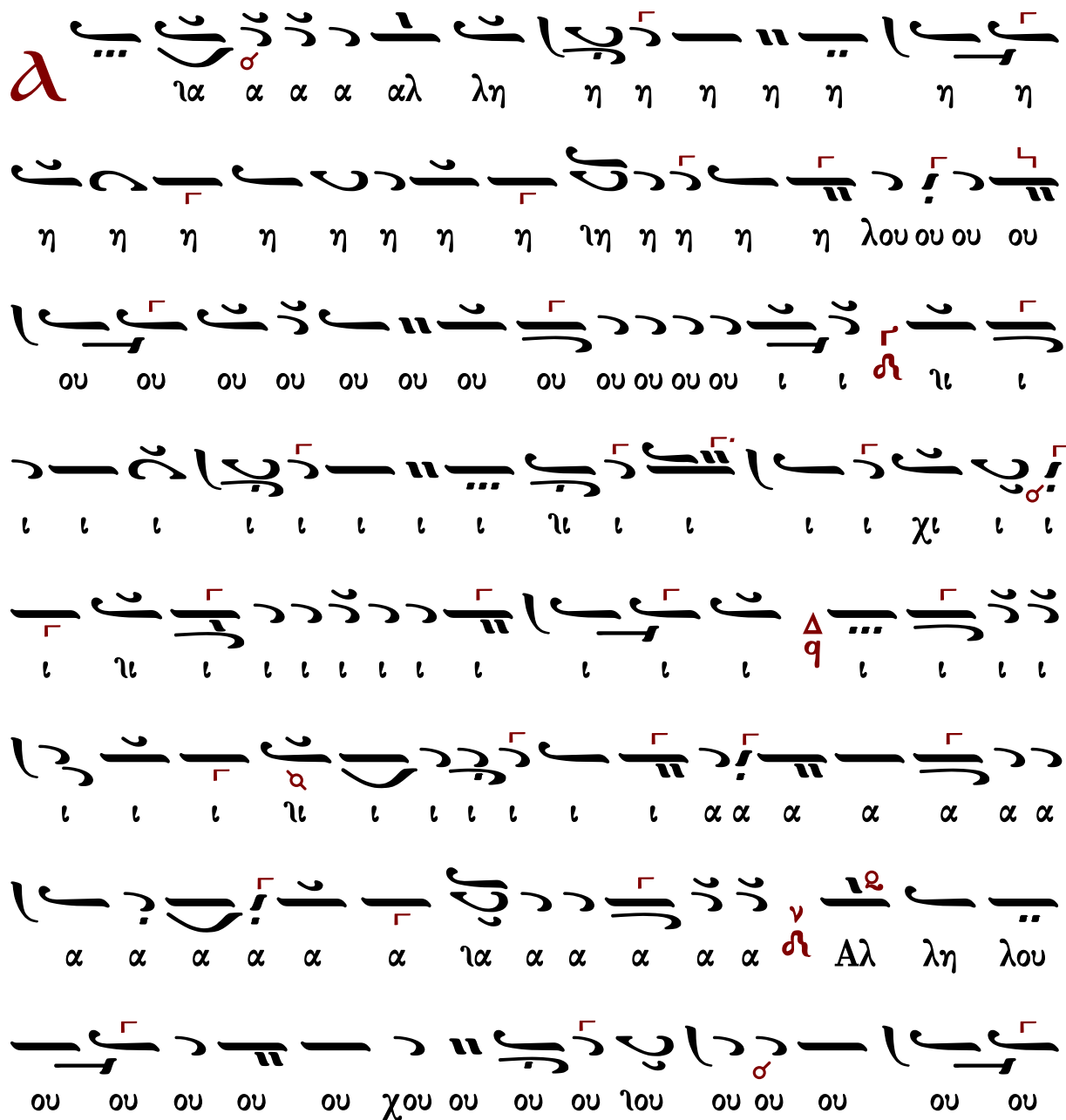
Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἀργὸν Ἀλληλούια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὁμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἀλληλούια. Παρατίθεται ὁμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

$$^{\mathfrak{H}}\mathcal{H}_{\mathcal{O}} \stackrel{\lambda}{\pi} \mathfrak{A} \xrightarrow{\mathfrak{L}} \overline{\mathfrak{X}}$$

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

ου ζ' ι ι ι ι ι ι ι α α α x
 α α α α α α ια α α α α α
 α α α α α α α α α α α α A
 α α α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α ια α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στίχος](#) Λουκάς Λουκά

Ἀλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντημσιν Ἦχος λ ϝι x πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.2*

α α α α α α αλ λη η η η η λου ου
 ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α ια α α α

α α ^γ Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι α α α
 α α α α ^Δ Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στίχος

Λουκάς Λουκά

Ἀλληλούια, σύντομον

σύντομον

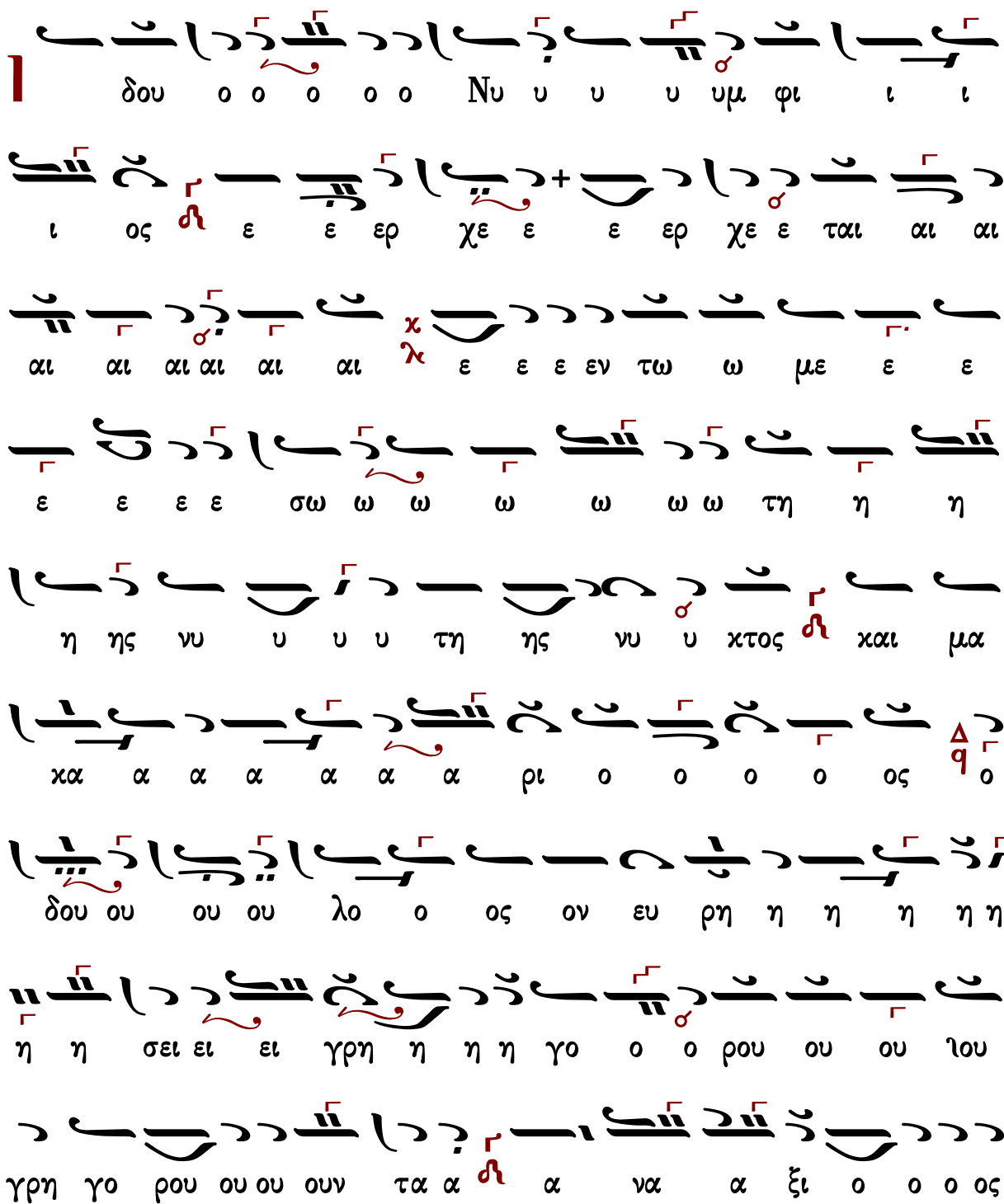
Ἦχος λ̣ ϣ̣ ϣ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
 Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α
 Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
 α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος			
<u>Στίχος</u>	<u>Μέλος ἀρχαῖον</u>	<u>Ἀργοσύντομον</u>	<u>Σύντομον</u>

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν ^Δ9

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α ^Δ9 βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου ^Δ9 μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ^Δ9 ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης ^Δ9 και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει

ει ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα +

α να α α α α α α α α νη η η η η

η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου του ου ου

σα Α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο

ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α

α α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο

ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Α γι ι ι ο ος ει ει ει

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε ο

ο ο ο ος η ο Θε ο ος η η μω ω ω ωων

πρε σβει αις του Προ ο δρο ο ο ο ο ο ο μου Δ 9

σω ω ω σο ον η η η η μας 8

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π 9 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π 9

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

μέλος ἀρχαῖον

ἀργοσύντομον

σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ς ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο το ο ο ο ο ο ος π α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων πρε σβει αις του Προ οδρο ο ο ο ο ο ο

μου σω ω ω ω σον η η μας

ἀρχοσύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω της

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο ος ον

ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα

α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν τα βλε

Τον Νυμφι ο ο ο ν α δε ελ φοι οι α α γα α

πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α

αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν

α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι πι ι ι

σται ει ο ορ θη ι ι να α ως αι φρο ο ο

νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου

ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ

ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω

ω ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

α φθα αρ το ον στε ε φα α α νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.112#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου ι ε ρεις

και γρα α α α αμ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι

οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η σαν το ο ον Ι

ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως

ἐξ ε ε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οισ λα α οισ τι μοι φη σι ι

ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω

ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω σω ω εις χει ει

ει ρα ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι σε

ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου ου ου ου ου του

ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ υ υ χα α α

α ας η μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν _α

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω μη η

φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει ^ν _α κα τα του ου

ουου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δυ

υσ με ε νης κι νει ει ει ειται βου λευ ε ε ται ⁶ _α

με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο σιν ^ν _α

του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι

πτει ⁶ _α το σκο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νος ^ν _α συ υ υμ φω ω νει ει την πα α α α α

σιν ⁶ λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ^γ ρ ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην ⁶ λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ⁷ ευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ας λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος ⁷ ρ Χρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τωων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος ⁷ ρ τοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο ο θω το α α χραν

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον ἐὶρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

Τον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας

ε α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω

μεν εν α ρε ε ταις ε εκ λα α αμ πον τεσ και αι

αι πι ι ι σται ο ορ θη ι ι ναα ως αι αι φρο ο

ο νι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι

ου ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει

ει σε ελθω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ω ω

ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α αμμα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ευ

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων της κα τα

κρι ι ι ι σε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε

τας ψυ χα α α α ας η μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ϝ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει κα

τα του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α α

λου ο ο ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι μη η η η τον ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ευ ρι ι σκει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον της αυ του ου η η η η μα α ας λυ

τρωσαι με εριδος Χριστε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των πταισμα των αφεσιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος τοις ε ορτα ζουσι πο ο

ο ο ο θωτο ο α α α χρα α αν τον Πα α α

* θο ο ο ος σου

* θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμῃσιν

Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Τον Νυμφιον αδελφοι ααγαπη η η

σωμεν τας λαμπαδας ε αυ των ευτρεε πι

ι ι σω μεν εν α ρε ταις ε εκ λα α αμ πον

τες και πι στει ο ορ θη ι να ως αι φρο νι ι μοι

οι του Κυ ρι ι ου ου πα αρ θε ε ε νοι ε τοι

μοι εισ ελ θω ω με εν συν αυ τω ω ει εις του ους

γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ω ω ρον ως

Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον α α α φθαρ τον στε

ε φα α νον

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δει̇ χα̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Βου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο

μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει

εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι

ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα

αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε

το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο

ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε

ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα κρι σε ως

του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

α ας η μων Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.34/46*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ν ς

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη η φι ι ι λα

αρ γυ υ υ ρει ν ς κα τα του Δι δα σκα α λου ο ο δυ

σμε ε νης ν ς κι νει ει ει ται αι βου λευ ε ε ε

ται ς λ με λε τα α α την πα ρα α α α α δο ο

ο ο σιν ν ς του φω τος ε εκ πι ι ι πτει ς λ το

σκο ο ο τος δε χο ο ο ο ο με ε ε ε νος ν ς συμ

Τον Νυμφιον αδελφοι αγαπησωμεν τας

λαμπαδαας εαυτων ευτρεπισωμεν εν αρε

ταις εκλαμποντες και πιστει ορθη ινα ως αι

φρονιμοι του Κυριου παρθενοι ετοιμοι εισ

ελθωωμεν συν αυτω εις τους γααμους ο γαρ Νυμφι

ος δωρον ως Θεος πασι παρεχει τον αφθαρτον

στεφανον

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Βου λευ τη ρι ο ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κα τα

σου ι ε ρεις και γρα αμ μα τεις φθο νω α θροι σαν τες

δει νως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν το ον Ι ου ου ου

δαν ο θεν α ναι δως εξ ε πο ρε ευ ε ε το ε

λα α λει ει κα τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις τι μοι

φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σε ως του ου ου του

ρυ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ χα α α α ας η

μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ϝ

Ο Ι ου δας τη γνω ω μη φι λαρ γυ ρει ϝ κα τα

του Δι δα σκα α λου ο δυσ με νης ϝ κι νει ει ται βου

λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν ϝ του φω τος εκ πι πτει

το σκο τος δε χο μενος ϝ συμ φω νει την πρα σιν πω λει τον

α τι μη τον ϝ ο ο θεν και αγ χο νην α μοι βηνων περ

ε δρα ϝ ευ ρι ι σκει ο α θλι ος και ε πω ω δυ

νον θα να τον ϝ της αυ του η μα ας λυ τρωσαι με ρι δος

Χρι στε ε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν δω

ω ρου με νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω το α α

χραν τον πα α θο ος σου το τέλος πα θος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκᾶ

Διψιδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὦ δὴ κ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346#

Τω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ος η μων δο ξ α σοι π

Ρ α θυ μι ι αν α πωθεν η μων π βα λω με ε θα

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι π τω α θα να τω νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συ ν αν τησωμεν ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε εργατον Κυ ρι ον π

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.114#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ ρι ον π

Τ ω ω δο γμα α τι τω τυ υ ραν νι ι κω οι
 ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η
 πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι ι νω βλη η θε εν
 τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω
 ω μο ο ο ο λο γου ουουν ψα α αλ λο ο ο ον τε ες ε
 ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι
 ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο
 ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρησασα π

και χα ραν τω κο ο σμω ω κυ υ σα σα σε υ μνου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι π

Τ οις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φησας

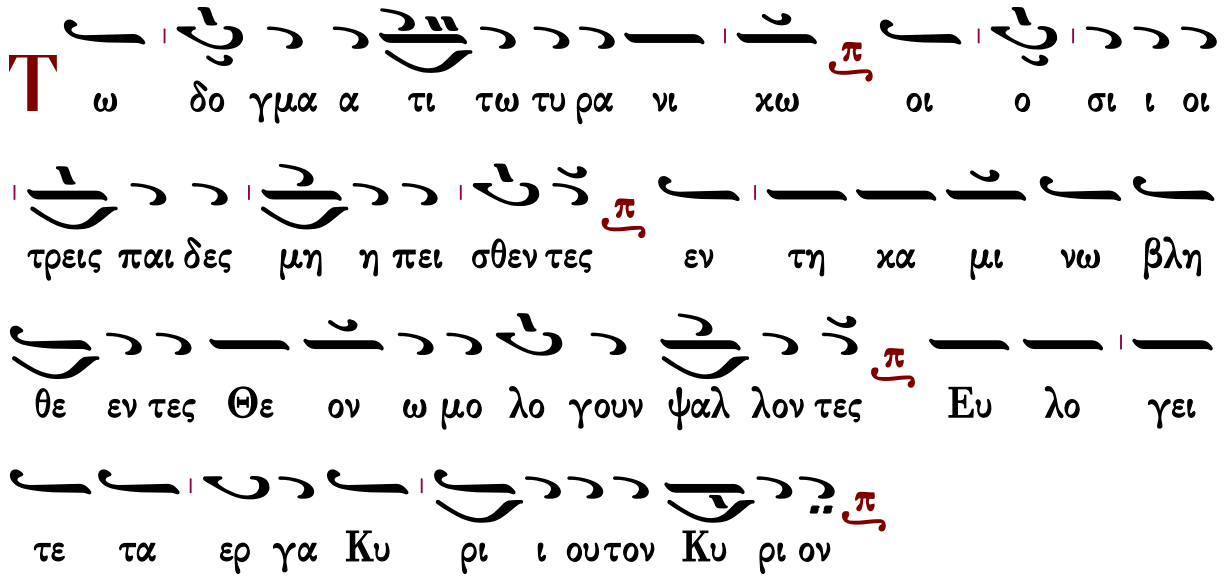
η γαρ ω ρα η η ξει ει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει ει τε

α πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

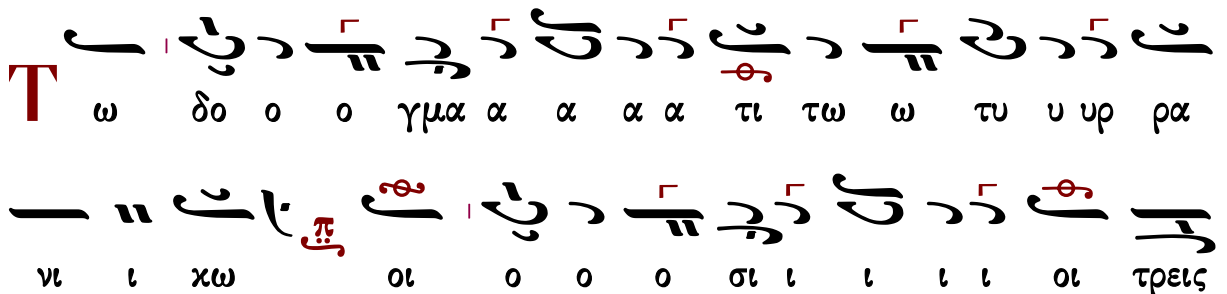
Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

παι δες μη η η πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω

βλη η θεν τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ω ω μο ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο

ον τε ες Ε ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ

γα α Κυ ρι ι ι ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὡδὴ θ'

Ἦχος λ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Πα να γι ι α Παρ θε νε (6')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστω.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδὼν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἦχος λ π Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη

η σα α σα και χα ρα α α α α α α α

α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

σμων κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε

υ μνου ου ου μεν Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε

Ε ΝΕ Ε Ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Συναπτὴ

Λουκάς Λουκά

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

ὤδὴ η'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς 1985 σ.52*

ΠΑ
Τ ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παι δεσ μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν τες +

Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λοντες ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ρ α θυ μι ι αν απωθεν η μων βα λω με ε θα α

και φαι δραιοι ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω Νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σωμεν ^π ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε εργα τον Κυ ρι ον ^π

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευμα τον Κυ ρι ον ^π

Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ^π ψυ χης η η μων

ε λαι ον ε εν αγ γει οις ^π ο πως ε πα θλων μη

θεν τες και ρον εμ πο ρι ας ψαλ λω μεν ^π ευ λο γει τε

τα εργα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^π

Τ ο τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον **π** ε δε ξα α σθε ε ι

σο δυ να α μον χα ριν **π** ε πι κου ρι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψαλ λον τες **π** ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Καταβασία σύντομος

χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου μεν το ον

π
Κυ ρι ον

ΠΑ

Τ ω δο γμα α τι τω τυραν νι κω **π** οι ο σι ι οι τρεις

παι δες μη η πει σθεν τες **π** εν τη χα μι νω βλη θεν τες +

Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες **π** ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον **χ** Κυ ρι ο ο ο ον **π**

Καταβασία άργή

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου ου με εν

τον Κυ ρι ο ον

Τ ω δο ο ο γμα α α α τι τω ω τυ υ ραν νι ι κω

οι ο ο ο σι ι ι ι οι τρεις παι δες μη η η πει σθε

ε εν τες εν τη κα μι ι νω βλη η θεν τε ε ες Θε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω ω μο ο ο

ο λο γουν ψα α α αλ λο ο ον τε ες ε ε ευ λο

γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι ι ι ι ι

ου ου τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε νε (6')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Τ οισ μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη

σας η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει

τε α πο δου ου ναι ε κα στω

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο

τα δε ξι οις προ βα α τοις με συν τα ξον των πται

σμα των πα ρι δω ων μου τα πλη θη

Καταβασία σύντομος

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε ε νε ε ε

Καταβασία ἄργη

Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ω ω

ρη η σα α α σα και χα ρα α α α α α

α α α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

ΜΕΛ ΖΘ
 σμω κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε
 ΠΑ ΠΑ
 υ μνου ου ου μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε
 ΝΗ ΠΑ
 ε ε νε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

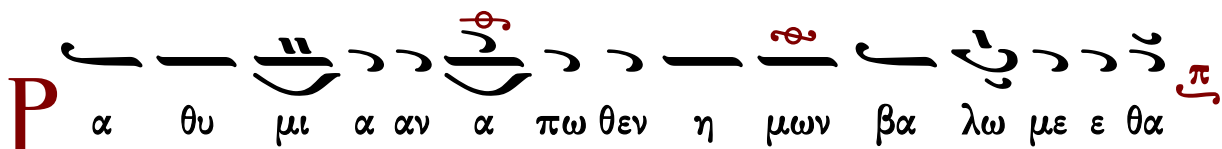
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

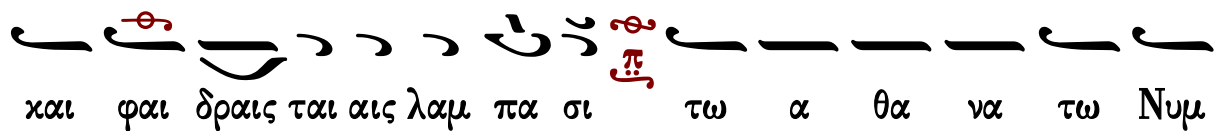
ὠδὴ ν'

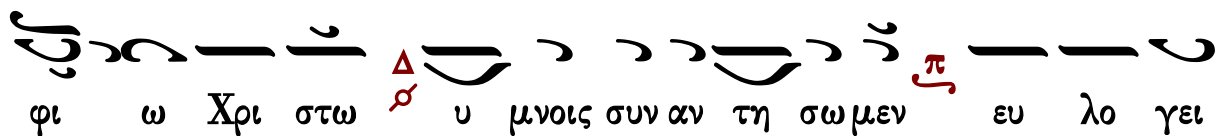
Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.37*

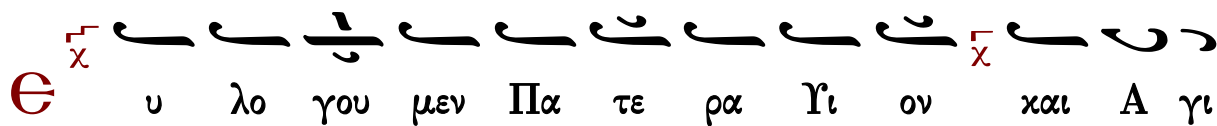
Τω δο ο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι
 οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν
 τες Θε ο ον ω μο λο γουν φαλ λον τες ευ λο γει τε τα
 ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
 Δο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ α θ υ μ ι α α ν α π ω θ ε ν η μ ω ν β α λ ω μ ε ε θ α

κ αι φ αι δ ρ αι σ τ αι αι σ λα μ πα σ ι τ ω α θ α ν α τ ω Ν υ μ

φ ι ω Χ ρ ι σ τ ω υ μ νο ι σ σ υ ν α ν τ η σ ω μ ε ν ε υ λ ο γ ει

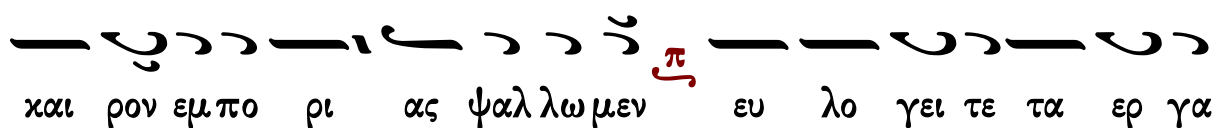
τ ε β ο ω ν τ ε ς τ α ε ε ρ γ α τ ο ν Κυ ρ ι ο ν

Ε υ λ ο γ ο υ μ ε ν Πα τ ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι

ο ν Π ν ε ε υ μ α α τ ο ν Κυ ρ ι ο ν

Ι κα ν ο υ σ θ ω ω τ ο κ ο ι ν ω ν ι κ ο ν ψ υ χ η ς η η μ ω ν ε

λ αι ο ν ε ε ν α γ γ ει ο ι ς ο π ω ς ε πα θ λ ω ν μ η θ ε ν τ ε ς

κ αι ρ ο ν ε μ π ο ρ ι α ς ψ α λ λ ω μ ε ν ε υ λ ο γ ει τ ε τ α ε ρ γ α

Κυ ρ ι ο υ τ ο ν Κυ ρ ι ο ν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Το τα λαντον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε

ι σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του

δον τος Χρι στου αυ ξη η σα α τε ψα λλον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με

εν τον Κυ υ ρι ο ον

Η καταβασία*

Τω ω δο γμα α τι τω τυ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι νω ω βλη η θε ε εν

τες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ω μο λο γου ουν ψα α α αλ λο ο ο ον τες

ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον

Άλλι γραμμή συντομωτέρα

Θε ο ο ον ω μο λο γουν ψα α αλ λο ο ο ον

τες

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ'

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.39*

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα π

και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα π σε υ μνου ου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π

Τ οις μα θη ταις ο α γα θος π γρη γο ρει τε ε φη σας π

η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος π α γνο ει τε α

πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των αι ς

ω νων Α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα π

δε ξι οἱς προ βα τοις με συν τα ξον των πται σμα των πα

ρι δωων μου τα πλη θη

Ἡ καταβασία*

Η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ε

ον εν γα στρι ι χω ω ω ρη η σα α α

σα και χα ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ η η

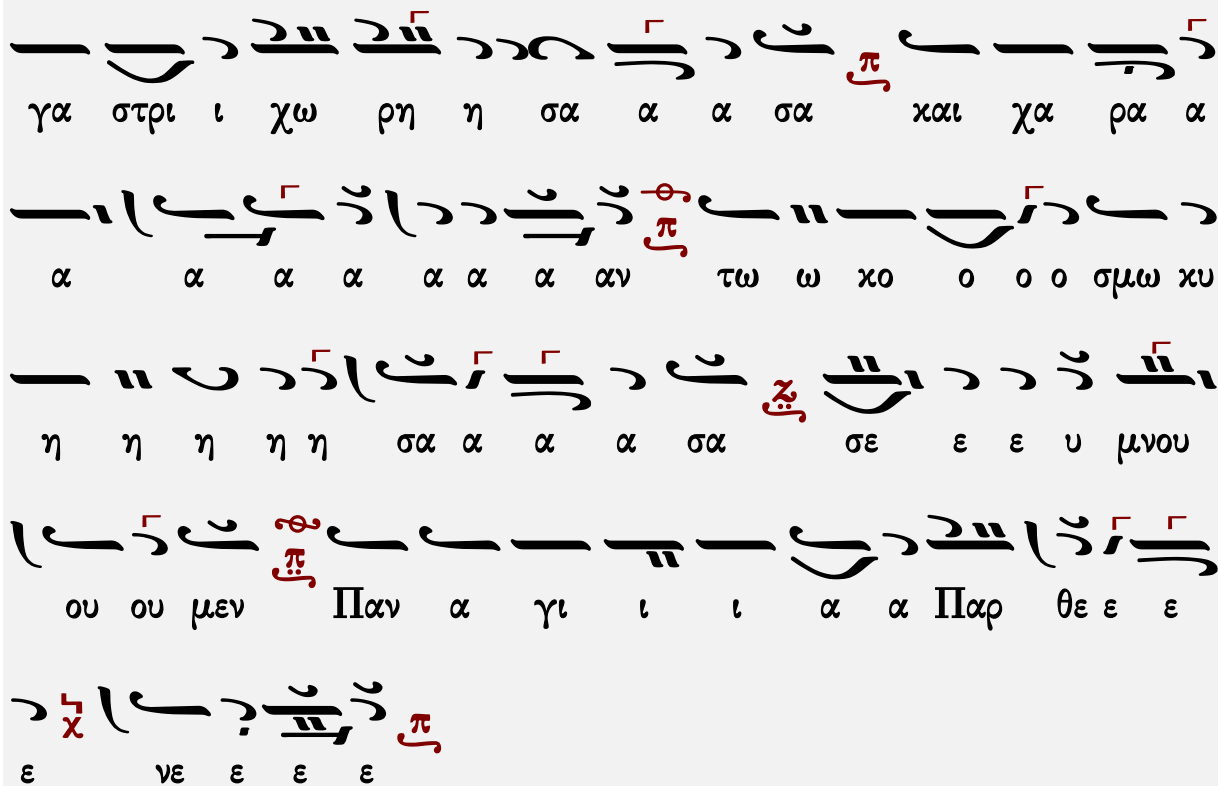
η η η σα α α α σα σε ε ε υ μνου ου ου

μεν Παν α γι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε ε ε ε

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

Η τον α χω ρη η το ον Θε ε ε ον εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Συναπτή](#)

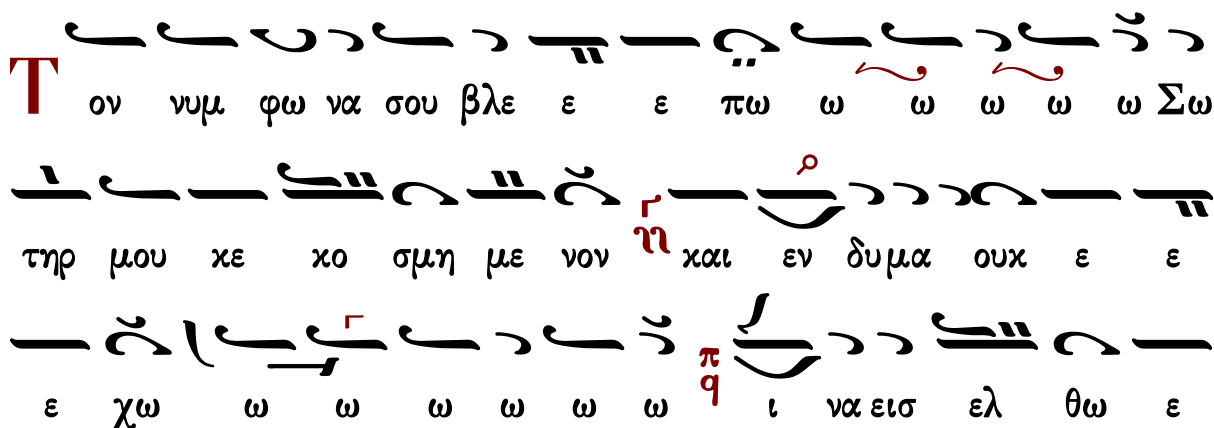
Λουκάς Λουκᾶ

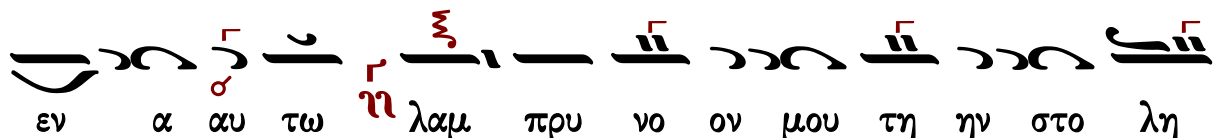
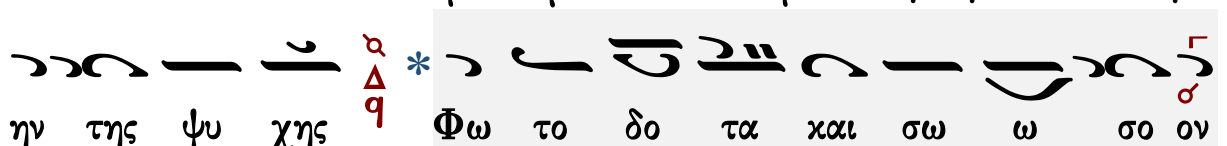
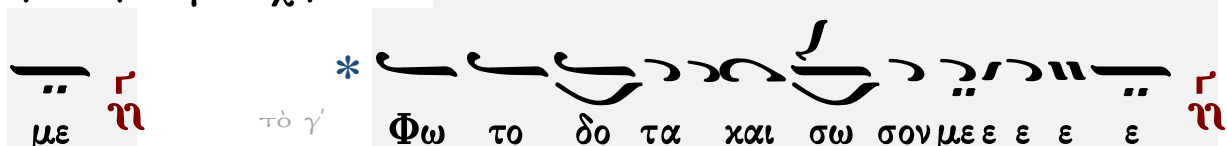
Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

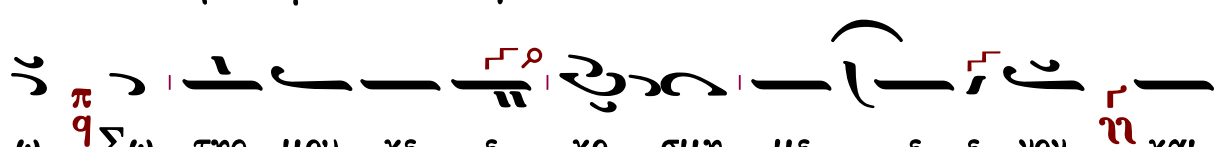
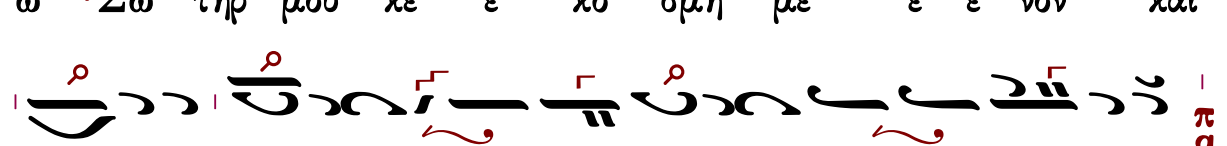

 εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

 ην της ψυ χης * Φω το δο τα και σω ω σο ον

 με τὸ γ' * Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Ἀἶνοι Λουκάς Λουκάς

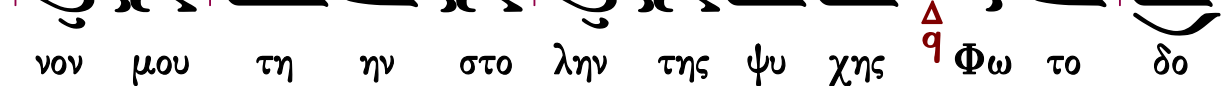
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

T ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε επω ω ω ω ω

 ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

 εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

 ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

 νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τά και σω ω σον με **ή** (γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

1

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλεεεεπωωωω

ωωω **π** Σωτηρ μου κεκοσμημεενον **ή** και

ενδυμα ουκ εεεχωωωωωω **π**

ι να εισελθω εν αυτω **ή** λαμπρυνον μου

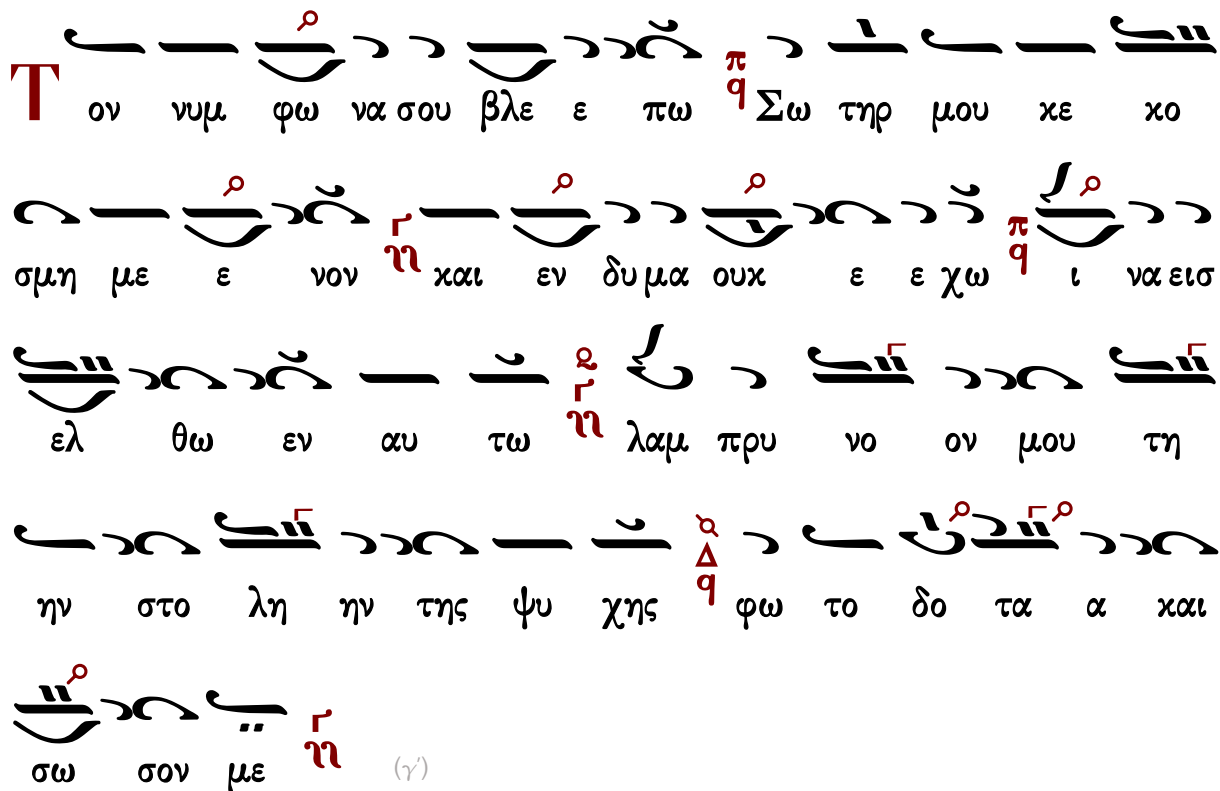
τηην στολην της ψυχης **Δ** φωτοδοτα

α και σω σον με **ή** (γ')

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἶνοι

Λουκάς Λουκά

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

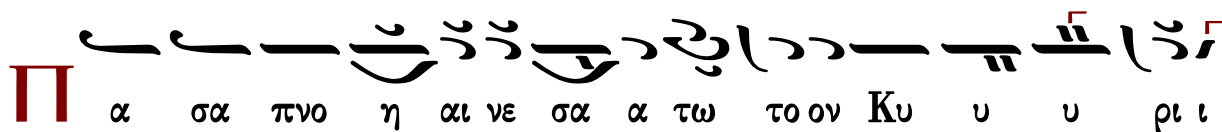
Ἀῖνοι

Δουκᾶς Δουκᾶ

Ἀῖνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ι ι ον **π ρ** αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ου

ρα α νων **ρ η** αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις **π ρ** σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω **Θ**ε ε ε ε ω **π ρ**

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α αυ του ου **ρ η** σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω **Θ**ε ε ε ε ω **π ρ**

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος **Ϛ** Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π ρ αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π ρ αι νει ει λει ει ει ει τε π ρ

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι λι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ω ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ω ων π ρ αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π ρ εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

 ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

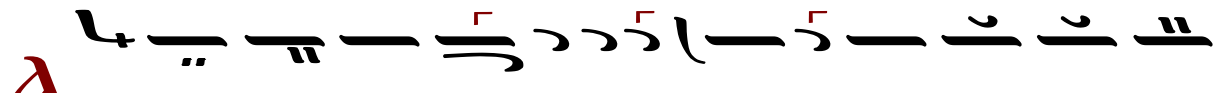
 ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

 ω ω ω π ρ

Αἰνεῖτε...

Ἦχος ♯ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

 ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

 το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν

 τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε ιε ε ε ε

 λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

 ου ου ου αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

 αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω ω ω ω π q

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκάς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος q̣ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

 υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Αινεῖτε ἀργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

 ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

 οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

 αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει

 υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος ⁴/_η Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
 Ἡ Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
 1884 σ.22#

 Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^η αι νει τε α αυ το ο ο ν εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

[Αινεῖτε ἀργόν Ἰακώβου Πρωτογάλτου](#)

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^η σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω ^{π ρ}

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων ^η αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οis υ ψι ι ι ι στοις ^π σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

[Αινείτε ἄργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^π αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον ^η πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκάς

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος ᾠ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ ΠΑ
λε ε ε ε α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α α
ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε
τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω ων
ΜΕΛ ΠΑ
αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι
ΝΗ
ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω
ΠΑ
ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Αἰνεῖτε ἀργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του π αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον η πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾠ Πα

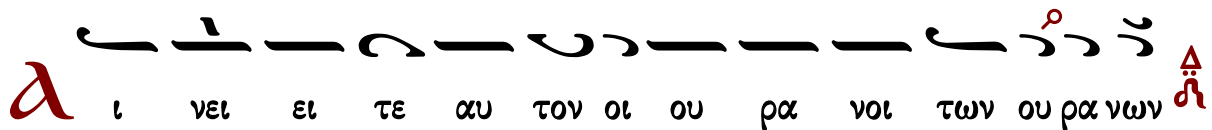
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων η αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οis

υ ψι ι ι ι στοις π σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

και το υ υδωρ το υπερ α ανω των ου ρα νων π ρ

Α ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι ου Δ ρ ο

τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν Δ ρ αυ τον εν ε τει

ει λα το και ε κτι στη σαν π ρ

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να Δ ρ και εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος Δ ρ προ οσταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται π ρ

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης π ρ δρα κον τες και

πα σαι α βυσσοι π ρ

Π υ υρ χα λα ζα χι ω ω ν κρυ σταλ λος Δ ρ πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

α ο ρη και παν τεσ οι βου νοι **δι** ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πασαι κε δροι

α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ^δερ πε τα και

ΠΕΤΕΙ ΝΑ ΑΠΤΕ ΡΩ ΤΑ

α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αντες κριται αι γης

ε α νι σχοι και παρ θε ε νοι **δ** πρε σβυ υ τεροι με

ΤΑ ΥΕ Ω ΤΕ Ε ΡΩΝ ΑΙ ΥΕ ΣΑ ΤΩ ΣΑΝ ΤΟ Ο ΝΟ ΜΑ ΚΥ

ρι ι ου **δ** ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου

μο νοῦ ^{π ρ}

Η ἐξ ο μο λο γη σεις αυ του ε πι γης και

ου ρα νοῦ ^{π ρ} και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^{π ρ}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^{Δ ρ} τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^{π ρ}

Α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^{Δ ρ} η αι νε

σεις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων ^{π ρ}

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον ^{Δ ρ} και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των ^π9

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω ^Δ8 εν τυμ πα α νω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

^π9
τω

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του ^Δ8 και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α ^π9

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη ^Δ8 και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των ^π9

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Δ8 και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των ^π9

Τ ου ποι η σαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις **π**
q

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις **z**

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις **π**
q

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον **Δ**
Δ

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του **π**
q

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του **Δ**
Δ

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως αυ

του **π**
q

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων σου πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο α να α α ξι ι ι ι ος ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου μαι υ υ πο ο ο

τω ω ω ν α γ γε ε λ ω ν κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πο ο ο ν τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

ει νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυχής ραθυμια νύστα ααξας

ου κεκτημαι νυμφιε Χριστε και ομενην

λαμπαδα ατην εξ αααρεεεετων

και νεα νισιν ωμοι ωθην μωωραις εν καιρω

της εργασι ι ι ι ας ρε εμβοοο μεεεε

νος τα σπλαγχνα των οικτιρων σου μη κλειεισης μοι

Δεεεσποτα αλλεκτινα αξαας

μου τον ζοφερο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν

εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ

φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα α

ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων των

α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ} και

α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ} πτε

Κ αι νυ υ υν και αι α α α ει ^{π ρ} και εις τους

αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α μην ^{π ρ} πτε

Τ ου κρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον ^{π ρ} την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη ^{Α ρ}

μη κρυ πτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου ^{π ρ} κα τα γ

γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ

του ^{π ρ} ι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα

α ^{6 λ} εισ ε ελ θης εις την χα ρα α α αν του Κυ ρι

ι ου ου σου ου ου ου ου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π9}

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πως εισ ε λευ σο

μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ^{π9} ⁶ε α

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ει ν ει ει εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

ἀ' χορὸς

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

ναι τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε νος

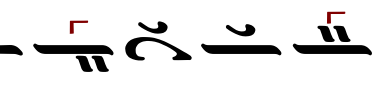
τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

— « — — — — —
να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

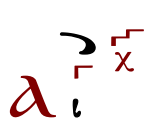
— — — — — — — — —
συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

— — — — — — — — — — —
νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

— — — — — — — — —
α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

— — — — — — — —
τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

— — —
ξα α α α σοι

 — — — — — — — — — — —
 ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

— — — — — — — — — — — — — —
χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

— — — — — — — — — — — — — —
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

— — —
ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ υ ψααν το ος το τα α α α λα α α αν

τον την κα τα κρι σιν α κου σαα σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εισ ελ θης

εις την χα ρα ααν του Κυ υ ρι ουου σου ου ⁶λ

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^πq

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωων σου ^πq πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος ^πq

ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο

τω ω ων Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω προς

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα αας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

 ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δὲ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

χη μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του ^π9 ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα ααν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου ⁶λ ρι ι ου ου σου ου ^λχ ου ου ου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴9 Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^π9 αι νει τε αυ τον ^λχ ^π9 κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π9

Ε ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ων σου πως

εισ ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι

ος ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ

θειν ει ει εις το ο ο ον νυμ φω ω να ο χι

των με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα

α α μου και δε ε σμι ι ι ος εκ βα

λου ου ου μαι αι υ υ πο ο τω ων αγ γε ε

ε ε λων κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε τον

ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω ω ω

σον με ω ως φι λα α α α α αν θρω ω

ω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ων και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρεεμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ω ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

Ε Ε Ε ΣΠΟ Ο ΤΑ ΑΛΛ ΕΚ ΤΙ ΝΑ Α ΞΑ Ας ΜΟΥ ΤΟΝ

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον ρ εξ α να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

συν εἰς α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εἰς νυμ

φω ω ω ω ν α α α α α α τ ο ο ν σ ο ν ο π ο υ

ου η η χο ος κα α θα α α ρο ος ε ο ορ

τα α α ζο ο ον τω ω ων και βο ων τω ων α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ᾠ Πα

Ν ε ε Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ει και ει εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ω

ω ω νων α α μην

Τ ου κρυ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα

τα α κρι ι σιν α κου σα α σα ψυ υ υ χη η

μη η κρυ υ πτε ε λο ο ο ο γο ον Θε ε

ε ου κα α ταγ γε ελ λε ε ε ε τα α θα αυ

μα σι ι α α αυ του ^π9 ι να α πλε ο να σα α σα

το ο χα ρι ι σμα α ^Δ8 εισ ε ε ελ θης εις την χα

ρα ααν του Κυ ρι ου ουου σου ου ουου ου ου ⁶7λ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα

Ἦχος ⁴9 Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

α ^χ9 νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^π9 αι νει τε αυ τον ^χ9 ^π9 χα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π9

ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε ε εγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω πος

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

τὸ αὐτό

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλαγχνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

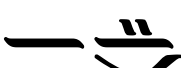
Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

 μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

 α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

 γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

 ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

 α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

 ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

  ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

  χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

 γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον

την κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη μη η

κρυ υ πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του

λευ σο μαι ο α να α α α α α α ξι ος
 ε α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν ει ει
 εις το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε
 ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α
 μου και δε σμι ος εκ βα λου ουου μαι υ υ πο τω ω
 ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον
 τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω σο ον
 με ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου, διασκευασμένον

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^πϩ

Ε ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ω ων σου ^πϩ

πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να

α α ξι ι ι ι ος ^πε αν γαρ τολ μη η η σω συν

εις ελ θειν εισ τον νυ υμ φω ω ω να ^πϩ ο χι τω

ω ων με ε ε λε ε ε εγ χει ^πο τι ουκ ε ε ε

στι του ου γα α α μου ^πϩ και δε σμι ι ος εκ βα λου ου

μαι αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων ^πϩ κα θα

ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

ης μου ου ^πκαι σω σο ον με ε ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω προς π q

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π q αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π q

τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την ἐξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω

ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα

σπλαγ χνα των οι κτι ιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου

τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να

α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το

ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

ο ορ τα α ζο ο οντων και βο ων των α α πα α αυ

στω ως Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἄλλη γραμμή

* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ι ι α νυ στα α

α α α α ξας

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λois ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λois α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω π

καὶ ἀγιώ Πνεε εὐμαααατι ^{π q} _{πκπ}

Κ αὶ νυ υ υ υν καὶ αὶ α α α εὶ ^{π q} καὶ εἰς τοὺς

αὶ ω ναστων αὶ ω ω ω νω ων α α α μην ^{π q} _{πκπ}

Τ ου κρυ ψα ντο ος το τα α λαν το ον ^{δ λ} _Δ την κα

τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη ^{Δ λ} _Δ μη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο γο ον Θε ε ε ου ^{π q} κα τα γ γε ελ λε τα

θαυ μα α α σι α α α α αυ του ^{π q} ι να πλε ο

να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα ^{6 λ} _λ εισ ε ε ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου ^{6 λ} _λ

^{6 λ} _λ ρι ου ου σου ου ου ου ου

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.310*

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως

τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε

ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι

ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν

χο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα

α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι νω νει

τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ

λος ^π ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο

λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν ^Δ και ως οι

κο νο μοι πιστοι της χα ρι τος ^Δ Δε σπο τι κη ης χα α

ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν ^π αυ της η μα

ας κα τα α ξι ι ω ω ω ω σον ^Δ Χρι στε ο Θε ο

ος ω ως φιλα α αν θρω ω ω ω προς ^π

^χ Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε ^Δ και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φρανθη μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

υ να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η

σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με

ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι ι σης

ο δου ους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω

ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οισ με

 τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α πο λε ε

 ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

σα α ας προ ο βα α τοις σω σον με ω ως φι λα α

αν θρω ω ω ω προς

  αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας   και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο

ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην των πται σμα

των α πα αμ φι ι α α α α σον τη με θε ξει των

πα α α θη μα α τω ω ω ν σου και στο λην

δο ο ξη η ης κο ο σμη η σας της ση ης ω ω ω ραι

ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να φαι αι δρον

α να δει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α

α αγ χνος

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω και α γι ι ω

Πνευ μα τι ι ἡ πτε

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην ἡ πτε

Ι δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της Ἀ

ε εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ἡ φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α ἡ δα νει σαι τω δε ε δω κο ο ο τι ι π 9

δι α α α δος πτω ω χοις και κτη η σαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον ἡ ι να στης εκ δε ξι ων α αυτου

ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α

κου ου σης μα α κα ρι ι ι α ας φω ω ω

νης εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν

του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου αυ της α ξι ω

σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι

α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

ος ἡ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σο μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

χο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω

και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα ρι ι τος δε σπο

τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ

της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φρανθη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευφρανθῇ ἡ μὲν ἀνθῶν ἡ μερῶν ἐταπεί

νώσας ἡ μᾶς ἐτῶν ὧν εἰδομέναι καὶ καὶ

ἰδεῖ ἐπιτοὺς δούλους σου καὶ ἐπιταῖρ

γὰ σοὶ καὶ ὁ δὴ γήσοντο υἱοὺς ἀαααυ

των

Ὁταν ἐλθῇς ἐνδοξὴ μεταγγελικῶν δυν

ναμέων καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ δι

ἰακρίλλισε ἐως μὴ μεποιήν

αγαθέ διὰ ααααχωωωριλλισ

ὁ δούλους δὲ ἐξιλλιααααγαροι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω

νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης

αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο

βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

K αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευμα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων

α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε

ξει των πα α α θη μα α α τω ω ω ων σου και στο

λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α

α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α

α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164#

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

Ι δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον **η** ι να στης εκ δε ξι ι ων α αυ

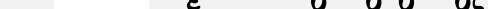
του ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και

α κου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης

εισ ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν

του ου Κυ ρι ου σου ου **η** αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

Σω ω τη ρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Γεωργίου Βιολάκη

ιδιόμελα

Ἦχος λ π ς Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο

ο γως ε ε κα α α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ

ει τω και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον

πολυπλασι α α α α σοοοοομεν Δ

και ως οι κο νο μοι πιστοι της χα α ρι ι τος δε

σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω

μεν π αυ της η μα ας κατ α α ξι ι ι ι

ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω

ω ω ω προς π

Χ Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε Δ και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν Δ ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

O ταν ελ θης εν δο ξη μετ Αγ γε λι κω ων

δυ να α με ε ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι

η σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι

ι σης ο δου ους δε ξι ι ι α α ας γα αρ οι

οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι ευ

ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι

οι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι α α συν

α α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων

συν α ριθ μη σα α α ας προ ο βα α α τοις

σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς

ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο

ο ος σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται

σμα των απ α αμ φι ι ι ι α α α α σον τη

μεθ ε ξει των πα α αθη μα α τω ω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της

ση ης ω ω ω ραι ο ο ο ο τη η η η η τος δαι

τυ μο ο να φαι αι δρον α να δει ξον της βα σι λει

ει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

Ι δου σοι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α δα νεισαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι

δι α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυ ρι ο ον **η** ι ναστης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη

η **η** και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω

ω ω νης **η** εισ ε ελ θε δου ου ου λε εις την

χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου **η**

αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

θε ε εν τα α **Δ** κα τα το με ε ε γα α α

σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος **η**

* ε ο ο ο ος **η**

Δ ευ τε πι στοι α περ γα σω με θα προ θυ

μω ω ως τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη νε μει γαρ

τοις δου ου λοις τον πλου ου ου τον και α

να λο γως ε ε κα α στος πο λυ πλα σι α α α α

α α α σω ω μεν το της χα α ρι ι ι το ος τα

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι ι

α α αν κο ο μι ει ει το δι ε ερ γων α

γα α θων ο δε λει τουρ γι ι ι αν λαμ προ ο τη η

τος ε πι ι τε ε ε λει ει ει ει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε του λο ο ο ο ο ο γου πι στο ος

τω α μυ η η η τω ω και σκορ πι ξε τω τον

πλου ου τον πε ε ε ε νη η σιν α α α αλ

λος ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α α αν θρω πος

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ε ελ θης ε εν δο ο ο ο ξη μετ αγ

 γε λι κω ων δυ να α α α με ε ε ε ω ων και

κα θι ι ση η ης ε εν θρο ο ο νω ρ Ι η

σου ου ου ου δι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε ε δι

μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σὺν αὐτοῖς ἐκ δεξιῶν συν αὐτοῖς

θμη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω

σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α α αν

θρω προς

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο κα α α α λ λει ω ραι αι αι ος

πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συγ κα

λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ

μα α α τι ι κην του νυμ φω ω ω ω ω

ω ω νο ο ο ος σου την δει ει σι ι δαι αι μο

ο να α α α μου μο ο ορ φη η ην των πται σμα των

α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α α

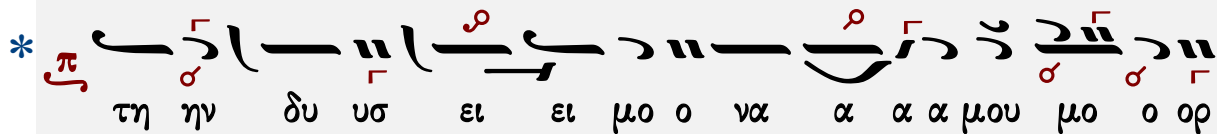
τω ω ω ων σου και στο λη ην δο ο ο ξης

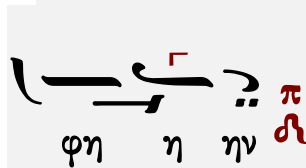
κο ο σμη η η η σας της ση η η ης ω ω ω

ραι αι αι ο ο τη η η τος δαι τυ μο ο να

φαι αι δρο ον α να α δει ει ξον της βα σι λει ας σου

ου ως ε ε ευ σπλα αγ χνος

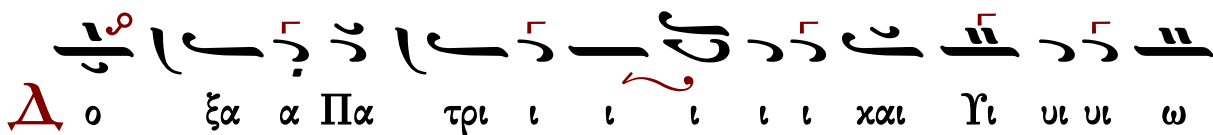
*
 τη ην δυ υσ ει ει μο ο να α α α μου μο ο ορ

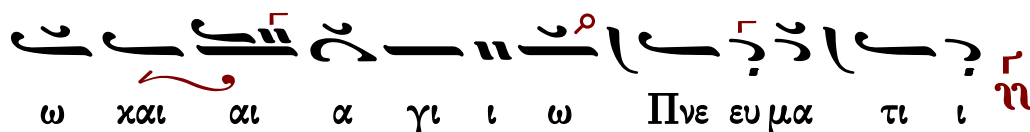

 φη η ην

Δόξα... Καὶ νῦν...

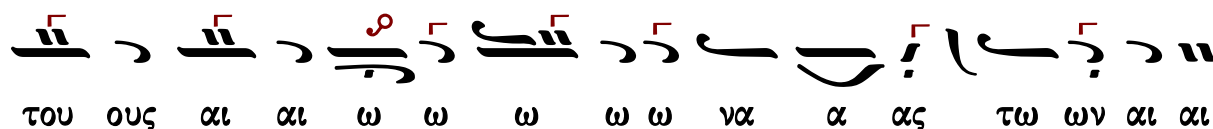
Ἦχος Γά

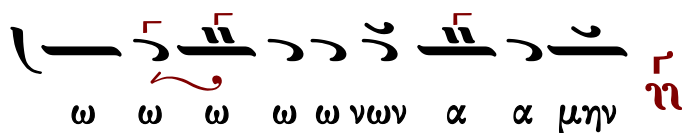
Πέτρου Φιλανθίδου
 Αθωνιάς Β 1907 σ.175/622*

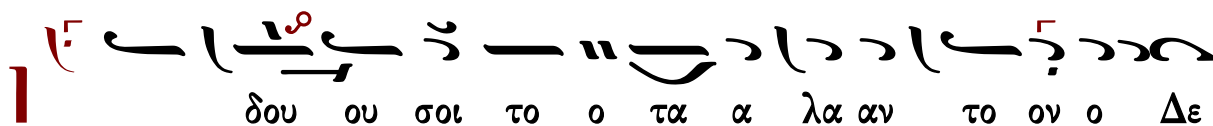

 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

 ω και αι α γι ι ω Πνε ευμα τι ι

 Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

 του ους αι αι ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

 ω ω ω ω ωνων α α μην

 I δου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω κο ο ο ο ο ο τι ι δι α α α

α δος πτω ω χους και αι κτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ων α αυ του ο τα αν ε ε

ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη και α κου ου

ου ου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω νης ει εισ

ελ θε δου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα ανει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

Εὐφρανθήμεν ἐν πασὶς ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μετ αγγελι κωων δυ

να με εων και καθισης εν θρονω Ιησου ου ου δι

ακρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε διαχωρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οis με τον τραχυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοis εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας

η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ουνυμ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α α θη μα α τω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ωραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μο να α

α φαι δρον α να δειξον της βα σι λει ας σου ουως

ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

δου σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι

δι α α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι φι ι

ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ

δε ξι ι ων α α αυ του ο ο τα αν ε ελ θη εν δο

ο ο ξη η και α κου ου ου ου ου σης μα κα ρι

ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ουου λε εις την

χα ρα α ααν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ

μωσ τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου

λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο γωσ ε

κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος

τα α λα α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω

δι ερ γων α α α γα α θων ο δε λει τουρ

γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει

τω κοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ

η τω και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η

σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και

ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η

μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω ω προς

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

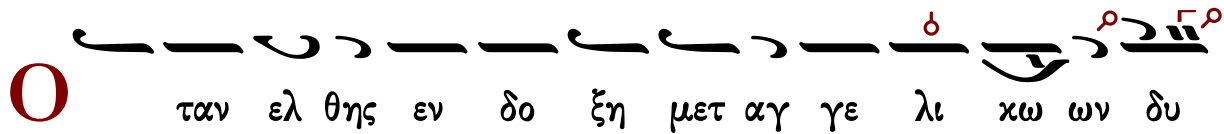
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

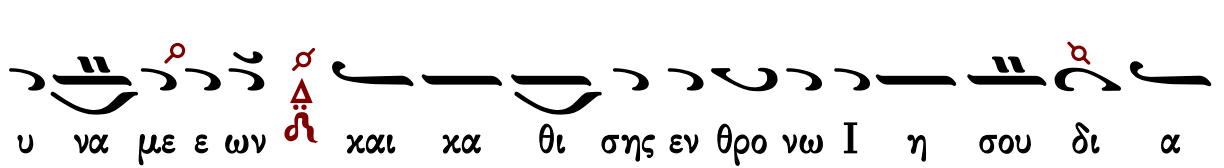
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

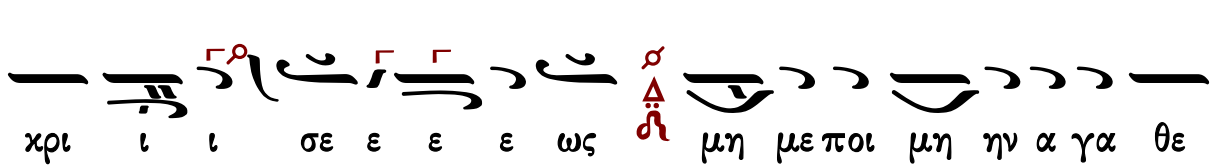
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

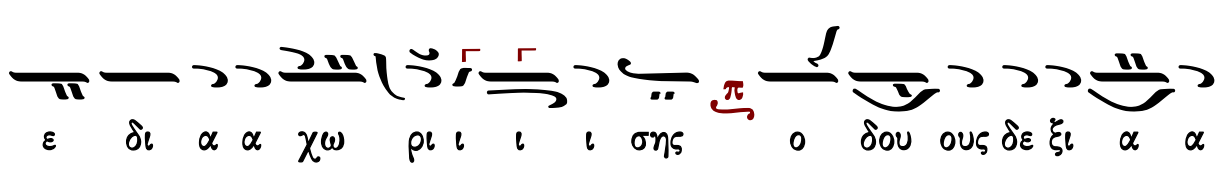
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

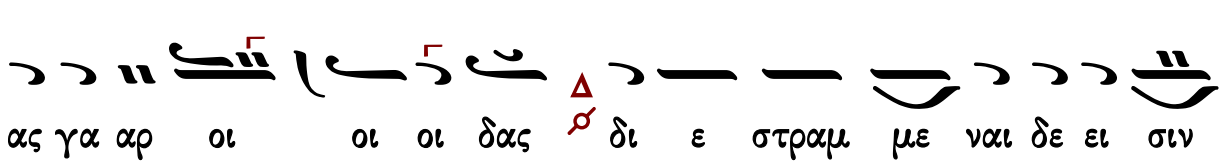
των

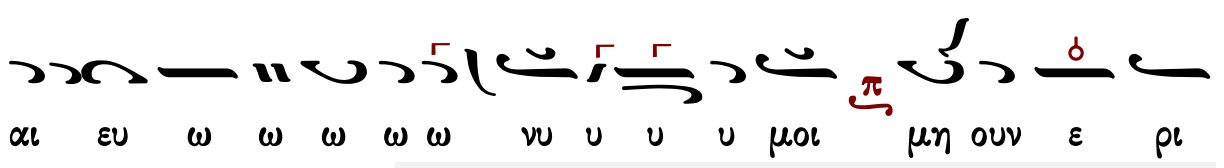

 ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

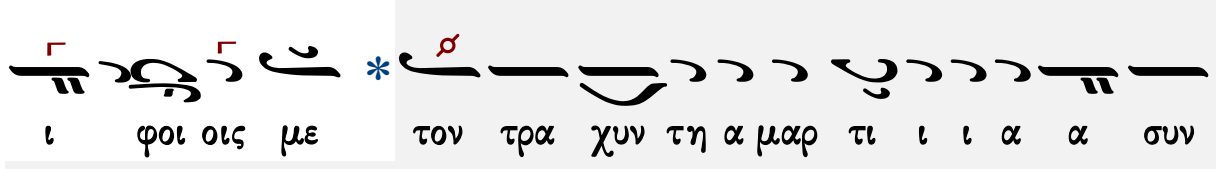

 υ να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α

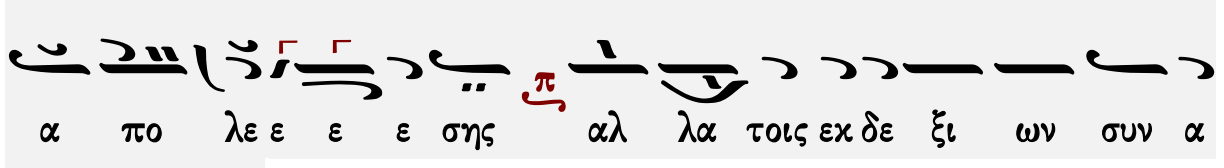

 χρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε

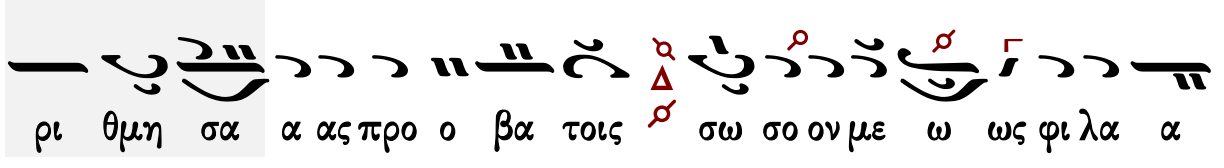

 ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α

 ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν

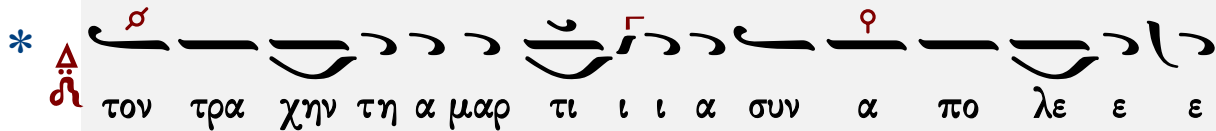

 αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι

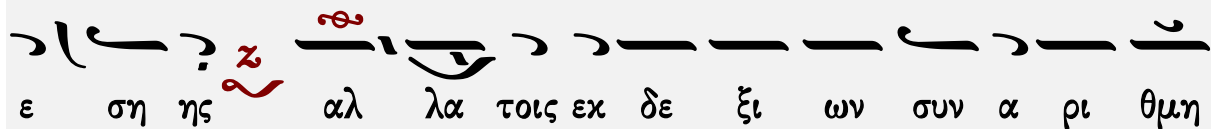

 ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν

 α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

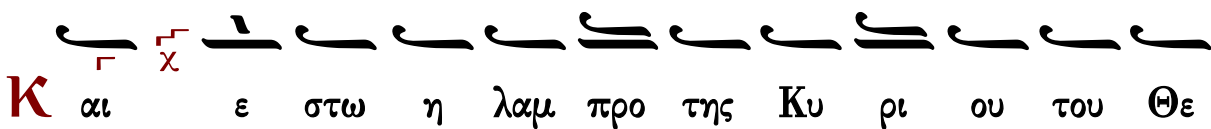

 ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α

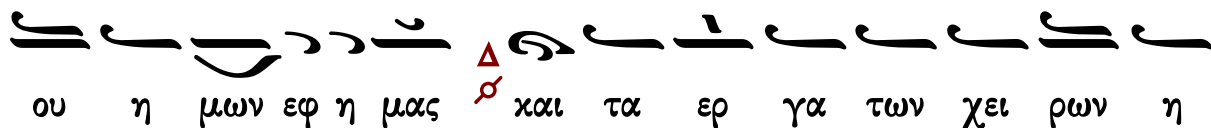

 αν θρω ω ω ω προς

* τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε

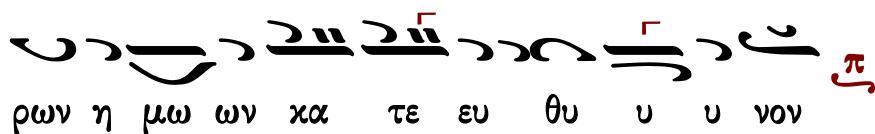
 ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

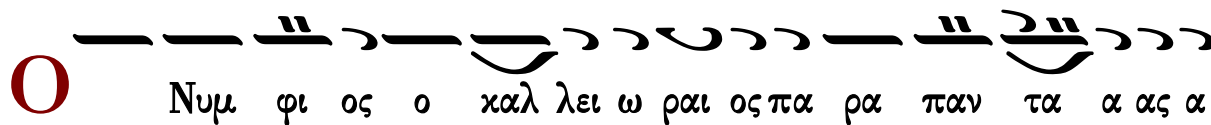
 σα

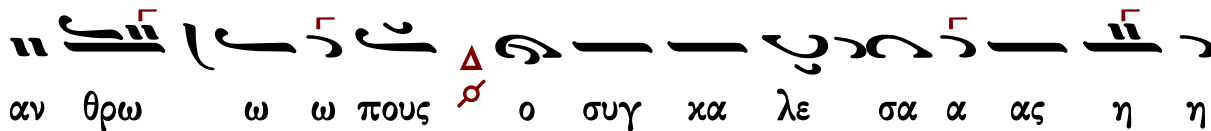
 Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

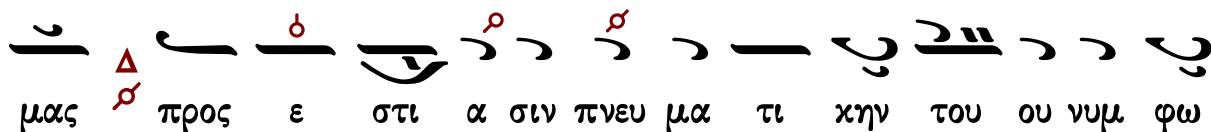
 ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

 μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

 ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

 Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α ας α

 αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σα α ας η η

 μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κην του ου νυμ φω

ω νο ο ο ος σου π την δυσ ει μο να μου μο ορ φην
 των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α α σον Δ
 τη με θε ξει των πα θη μα α α τω ω ω ων σου π
 και στο λην δο ξης κο ο ο σμη η η σα ας της ρ
 σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος ρ δαι τυ μο να
 φαι δρον α α να δει ει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε
 ευ σπλα α α αγ χνος π

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

I δου σοι το τα α α λα αν τον ο Δε σπο ο

ο ο της εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η

μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ξαι αι

το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω κο ο ο

ο ο τι ι δι α α α α δος πτω ω χοις και κτη

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα

αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου

ου σης μα κα ρι ι ι ας φω ω νη ης εισ ελ θε

δου ου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α

αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ω ω σο ο

ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α

το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο

ο ο ος